

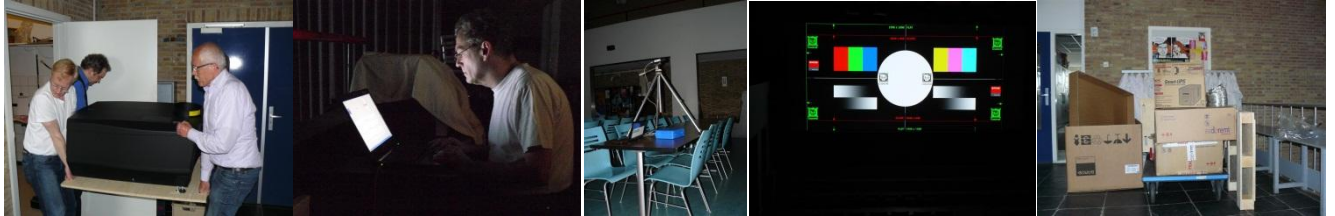

www.filmtheaterfanfare.nl

contact@filmtheaterfanfare.nl

Nieuws uit het donker 288

In de vorige nieuwsbrief waren we blijven steken na maandag 11 april. Dinsdag de 12^e was immers de digitaliseringsdag (mooi Scrabblewoord) en dat was toch nog wel een hele onderneming. Ronald en Peter waren er de hele dag mee bezig. Eerst een paar plaatjes:

Woensdag en donderdag hebben Wilfried, Ton en Ad gebruikt, om zich de bediening eigen te maken en donderdagavond werd bewezen, dat dat voldoende gelukt was. Zij slaagden er zelfs al in om een pauze op een juiste plek te krijgen en het zaallicht automatisch aan te laten gaan. Dat klinkt natuurlijk heel gewoon, maar die faciliteit hadden we tevoren niet.

Donderdag

Meer dan 100 gasten waren net zo nieuwgierig als wij waren geweest en iedereen moest natuurlijk toegeven, dat we een enorme sprong vooruit hebben gemaakt. Wat een beeld en wat een geluid. Bijzondere gast van de avond was Frans Luxembourg uit Fijnaart (79 ondertussen) van wie we 20 jaar geleden de Ernemann IX, de nu af te danken 35mm-projector, kochten. *Macbeth* was de eerste film, die we met de nu ongeveer 50 jaar oude projector vertoonden en in De Vossenbergh hebben we veel met hem, of is het haar(?) meegemaakt. Frans gaf te kennen, dat hij de oude dame graag mee zou nemen en het is prettig om te weten, dat we er iemand een plezier mee doen. Na de voorstelling gaf hij samen met bestuurslid Peter Dingenouts aan iedereen, die dat wilde, nog een strookje 35mm-film mee. En *Monsieur Lazhar*? Die kreeg van u een mooie 8,5.

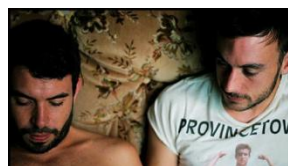

Gezien1

In het weekend namen we de tijd om *Titanic 3D* en *Weekend* te bekijken. Hoe is het mogelijk dat een platte film (uit 1997!) toch zo goed opgeschaald kan worden naar een 3-dimensionale versie? Je zou zeggen, dat de 'diepte-informatie' immers niet in het origineel is opgenomen; een onscherpe foto krijg je toch ook nooit meer scherp? De zichtbaar met veel liefde voor het vak gemaakte film staat nog steeds als een huis, net als de overtuigende acteerprestaties van de jonge Leonardo di Caprio en Kate Winslet. Het belangrijke geluid, zeker bij zulke films, was ook al perfect. In deze tijd zou de 194 minuten misschien wat ingekort zijn geworden door wat minder tijd te nemen voor een rustige start.

Gezien2

Weekend is een door Tom Cullen en Chris New fantastisch gespeeld Engels drama van Andrew Haigh over 2 jonge mannen, Glenn en Russel, dat begint als een one night stand, die als vanzelfsprekend uit lijkt te lopen op echte liefde. Die echter gedoemd is voorbij te gaan, omdat een van de twee én geen vaste relatie wil én naar Amerika zal gaan voor een studie. De Volkskrant: "En o, ja, het zijn mannen" en zo is het.

Ziekenboeg

Foyermedewerkster Joos Broeren moet al een paar weken verstek laten gaan, omdat zij bij de assistentie bij de verhuis van haar dochter op de tv viel. Een scheurtje, ergens in haar schouderpartij speelt haar parten. We wensen haar een snel herstel. Van de tv is geen nader nieuws vernomen, dus we nemen aan, dat het daar goed mee is.

Geboekt

Omdat 17 mei als datum is vrijgekomen, doordat we *Monsieur Lazhar* al zo snel kregen, is die datum gevuld met *Kauwboy*, de debuutfilm van Boudewijn Koole. Hoewel in eerste instantie bedoeld als kinderfilm, zal hij ook volwassenen boeien. De film komt morgen pas uit in Nederland, maar won al wel de prijs voor de beste debuutfilm én de 'Grand Prix of the Deutsches Kinderhilfswerk', de prijs van de volwassenen-jury op de Berlinale van dit jaar. Regisseur Koole had in zijn jeugd ook zelf een kauw en dat verklaart ongetwijfeld het perfecte 'spel' van het dier. Dat hij ook de 11-jarige Rick Lens 'als vanzelfsprekend' portretteert is een ander verhaal.

Medewerkers

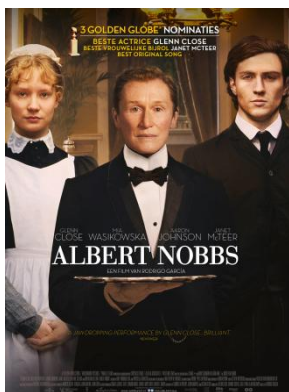
Vorige week was de nieuwsbrief overvol en was er geen ruimte om u (vrijwel alle) medewerkers van dit moment voor te stellen; dat doen we dus nu. De foto's zijn van 'huisfotograaf' Ad Berkouwer en ze werden gemaakt op de vrijwilligersavond van 8 april.

Van links naar rechts: het Fanfarebestuur (knielend: Sjaak Remers, Peter Dingenouts, Elly Legius, Tomas Broeren en ook knielend: Theo Hoebink), het organisatietrio (ook van links naar rechts: Ad en Dian Uijtdewilligen en Wilfried van Dongen) en het niet helemaal volledige vrijwilligersteam, dat we niet helemaal zullen noemen. Hun namen staan wel in het jaarverslag over 2011, dat u vorig weekend per mail ontving.

De film van donderdag 19 april: *Albert Nobbs*

20.15 uur

Je móet eerst melding maken van de indrukwekkende acteerprestatie van Glenn Close; zij kreeg er ook een Oscarnominatie voor, maar moest het beeldje overlaten aan Meryl Streep. Alles in haar personage is mannelijk (behalve een afwezige baardgroei misschien) en de buitenwereld weet dan ook van niets. Close speelt dat dus perfect.

Als alleenstaande vrouw in het Ierland aan het einde van de negentiende eeuw kan zij maar het best als butler door het leven gaan; alleen dan maakt zij kans op werk en dus op overleven. Albert Nobbs is een toegewijd butler, al hoopt hij eens onafhankelijk en vrij door het leven te kunnen gaan.

"Er is geen humor, geen spanning, geen diepgang. Enkel tragiek. Daar moet je van houden. Ook moet je bereid zijn de melodramatische aanpak van regisseur Rodrigo García door de vingers te zien. Bekeken met die instelling is *Albert Nobbs* een fenomenaal trieste film." (The Cult Corner)

Ierland 2011. Regie: Rodrigo Garcia. Duur: 114'. Met: Glenn Close, Mia Wasikowska, Aaron Johnson, Janet McTeer, Pauline Collins e.v.a. De film wordt zonder pauze vertoond.

Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

17 april 2012.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: *De Vossenbergh* (locatie van het Markland College), Pagnevaartweg 109, 4731 AC Oudenbosch.